

bestyrelsens Formand har, uagtet det ikke tilkommer ham, personlig sluttet Afstemningen i Menighedshuset, hvor de fleste af Valgkredsens Kommuner stemte; hvem der har paabudt Afstemningens Slutning i Afholdshjemmet, hvor de øvrige Kommuner stemte, vides ikke.

Uagtet Valglovens § 39 foreskriver, at Stemmekassen for hver Kommune skal være aflaaet, er det godtgjort, at det ene Sogns Stemmekasse var uafaaet, da Stemmesedlerne skulde udtages, og ingen ved, hvad der kan foretages med de i en saadan uafaaet Stemmekasse indeholdte Stemmesedler.

Men værst af alt, hvad der er foregaaet ved Valghandlingen i Vinderup, er dog det grove Brud, som her er sket paa Valglovens Paabud om hemmelig Afstemning. Efter den for Udvalget foreliggende Forhørsudskrift er Mindretallet kommet til det Resultat, at blandt de Tilfælde, der foreligge oplyste, er det utvivlsomt, at over 80 Vælgere have været selvanden eller selvtredie paa samme Tid i Stemmerummene. Foranførte Mindretal, som indstiller Valget til Godkendelse, erkender, at man naar op til 70 à 80 Personer, og det ligger nær at antage, at der under en saadan Mangel paa Orden ved Afstemningen kan have været adskillige lignende Tilfælde, som ikke ere oplyste.

Hvad siger Valglovens § 41, 2det Stykke, om Fremgangsmaaden for hemmelig Afstemning? Den giver klart og bestemt følgende Paabud:

„Med Stemmesedlen og Konvolutten gaar Vælgeren ind i Stemmerummet, hvor ingen anden maa være til Stede.“

Ingen tør benægte, at Afstemningen ved Valget i Vinderup for mange Vælgere Vedkommende er foregaaet stik imod denne Forskrift, hvorved Afstemningen er bleven delvis offentlig og delvis hemmelig; men hemmelig Afstemning er nu en Gang et *Paabud* og ikke et *Tilbud*, som Vælgere efter eget Tykke kunne efterkomme eller undlade at følge.

Under Valghandlingen blev der ogsaa ganske naturligt klaget til Valgbestyrelsens

Formand over, at flere Personer paa samme Tid opholdt sig i Stemmerummet, men det hjalp ikke, og det er ret karakteristisk hvad Formanden selv inden Retten i det over ham afholdte Forhør oplyser herom. Han udtaler nemlig i Slutningen af Forhøret, at han ønsker at tilføje, „at han paalagde dem, der sad ved Valgbordene, ikke at udlevere Stemmesedler mere hurtigt, saa at der ikke skulde komme for mange ind ad Gangen“. Det ser herefter ud, som om den ærede Formand ikke har haft noget imod, at der var nogle, blot ikke „for mange“ ad Gangen inde i Stemmerummet, og han erkender, at han ikke har instrueret hverken Valglisteførere eller Stemmelisteførere.

Folketinget har for faa Aar siden med stort Flertal stemt for den nugældende Valglov med Indførelse af hemmelig Afstemning, og det maa da formodes, at Folketinget, der overfor Valgklager, som den foreliggende, staar som Dommer, som en Slags Højesteret, vil kræve nævnte Lov respekteret og her statuere et Eksempel paa, at et Valg, der som dette er foregaaet i saa aabenbar Strid med Valglovens Bud, ikke kan eller bør godkendes.

Det foran nævnte Mindretal, som indstiller Valget til Godkendelse, trøster sig med, at de foregaaede Uregelmæssigheder ikke have haft afgørende Indflydelse paa Valgets Udfald; men det er kun en Paa-stand og intet Bevis. Saa længe Afstemningen her i Landet var offentlig, kunde Folketinget gennem sit Udvalg faa klar og tydelig Oplysning om, hvorvidt de begaaede Fejl og Uregelmæssigheder havde haft Indflydelse paa Valgresultatet, men en saadan Undersøgelse er udelukket, efter at hemmelig Afstemning er indført, da ingen har Ret til at afhøre nogen Vælger om hans Afstemning.

Mindretallet formener, at det, efter hvad der er sket, er paa høje Tid, at Folketinget fastslaar en Praksis, der kan tjene som Rettesnor for fremtidige Klager over Brud paa de i Valgloven fastsatte Regler for hemmelig Afstemning, thi godkendes dette Valg, er det vanskeligt at